

Beste mensen,

Deze week was het Grote Verzoendag, die gevierd wordt door Joden en ook door sommige Christenen. Wat verzoenen is hoeft nauwelijks te worden uitgelegd, het weer goedmaken, herstel van de vrede. In het Nederlands zit er zelfs het woord "zoen" in. Er is vaak wel wat te verzoenen, tussen mensen onderling, en tussen een mens en God.

In de Bijbelse tijd was er een ceremonie met de zondebok, die de woestijn in werd gestuurd en de priester die met bloed van een offerdier in het binnenste van de tempel kwam. Hij vroeg daar vergeving aan God voor de zonden van het volk. In het binnenste van de tempel, ook wel het heilige der heiligen genoemd, stond de ark, een vergulde kist waarin de 10 geboden (geschreven op stenen platen) werden bewaard. Ooit als teken van het verbond van God met zijn volk. Die geboden werden regelmatig overtreden, elk jaar vroeg de priester daar weer om vergeving. Hij was een soort bemiddelaar tussen God en het volk. De ark was bedekt met een deksel. De priester besprenkelde dat met offerbloed. Zo werden als het ware de zonden bedekt, vergeven, verzoend en een nieuw begin gemaakt. De wijze waarop dat gedaan werd, wordt beschreven in Leviticus 16.

Tegenwoordig wordt het niet meer zo gevierd. Er is geen tempeldienst meer, er worden geen dieren meer geofferd. Er zijn geen priesters meer in functie, al stammen personen die Cohen heten er wel van af. Tegenwoordig is het een dag van bezinning, men vast, men blaast op de ramshoorn (daar had ik het vorige week over). Voor de Israëlieten is het de heiligste dag van het jaar.

In de Christelijke gemeenten heeft deze dag niet zo'n centrale plaats. Met verzoening denkt men daar aan Christus, het Lam dat de zonden van de wereld wegneemt. Daar wordt meer met Pasen aan gedacht. Pasen als de Grote Verzoendag voor de Christenen. In de tempel werd de ark in het heilige der heiligen afgeschermd door een gordijn, het voorhangsel. Er staat dat toen Jezus stierf het voorhangsel scheurde, van boven naar beneden. Dat wordt uitgelegd als het bewijs dat de verzoening door Jezus is geschied (Mattheus 27:50), geen offerdieren meer. In de Brief aan de Hebreeënen wordt ook naar de dag van de verzoening gewezen (Hebreeënen 9). Jezus wordt daar voorgesteld als de bemiddelaar tussen God en mensen zoals de priester deed.

Jezus, zowel offerlam waarvan het bloed de zonden bedekt, als de priester die pleit voor ons mensen.

Christenen kunnen zeggen die ceremoniën zijn nu niet meer nodig, Jezus zei aan het kruis: het is volbracht. Het offer van Jezus en zijn bemiddelaarschap is nu van kracht. Hij was er, Hij is er, Hij zal er zijn.

Ik denk dat het niet verkeerd is op Verzoendag stil te staan bij het werk van Jezus, en ons af te vragen: hoe gaan wij met verzoening om in ons dagelijks leven. Wat dat betreft, laten er maar vele verzoendagen komen.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk